

Akcja przedwyborcza w CIOP

Cały naród polski brał aktywny udział w obecnym okresie przewyborczym do Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, dokumentując czynem swój stosunek do programu Frontu Narodowego. Prasa i radio podawały codzienne liczne meldunki o przedterminowym wykonaniu zobowiązań podjętych dla poparcia programu wyborczego Frontu Narodowego i uczczenia XIX Zjazdu WKP(b).

Pracownicy CIOP nie pozostali w tyle; zobowiązania przez nich podjęte są w pełnym toku realizacji. Szybciej wykonać zobowiązania — oto myśl jaka przyświeca im w pracy, a celem której jest szybsze rozwiązanie ważnych problemów ochrony pracy w największych zakładach kluczowych gałęzi przemysłu.

Meldunki jakie napływają do Komisji Współzawodnictwa CIOP świadczą o przedterminowym wykonaniu zobowiązań lub jego przyspieszeniu. Inż. Płużański o cały miesiąc przyspieszył wykonanie projektu technicznego transportera do prac ciężkich dla Pafawagu, mgr inż. Osowski wcześniej o 25 dni wykonał projekt normy pomieszczenia dla higieny osobistej kobiet. Norma ta zastosowana przy projektowaniu nowych i modernizacji starych obiektów przemysłowych stworzy dla setek tysięcy kobiet zatrudnionych dziś w przemyśle, budownictwie i transporcie zdrowe warunki w miejscu pracy. Z innych meldunków wynika, że podjęte zobowiązania jak: opracowanie projektu technicznego mechanizacji szlakowania generatorów oraz przeładunku koksu i miazgi dla Zakładów im. F. Dzierżyńskiego w Mościcach, prace dotyczące zainstalowania aparatury nawilżającej w Zakładach Przemysłu Włókienniczego im. Kunickiego w Łodzi, prace nad przystosowaniem skonstruowanego w CIOP przenośnego aparatu klimatyzacyjnego do bezpośredniej pracy w hutnictwie, zobowiązanie pracowników działu rolnego, dotyczące projektu konstrukcji elementów sterujących i siedzenia w siewnikach do zbóż — wykonane już w 50%. Również przyspieszone tempo prac w Zakładzie Szkodliwości Chemicznych i Ochrony Osobistych gwarantuje przedterminowe wykonanie zobowiązań, które przyczynią się do usunięcia szkodliwych warunków pracy, zapewniając robotnikowi ochronę pracy.

Jednym z elementów mobilizujących załogę CIOP do szybszego wykonania zobowiązań była szeroko prowadzona uświadamiająca akcja przedwyborcza. Na ze-

braniach otwartych Podstawowej Organizacji Partyjnej koledzy i towarzysze zabierając głos w dyskusji podkreślali dorobek i zmiany, jakie zaszły w strukturze ekonomicznej i klasowej kraju, które oznaczają poważny krok naprzód w procesie przemiany treści społecznej narodu polskiego, w procesie przekształcania się jego w naród socjalistyczny. Bardzo silnie podkreślono i omawiano zadania, jakie stoją dziś przed naukowcami CIOP. Od realizacji ich w dużej mierze zależy, jak powiedział tow. Bierut: „*wydzwignięcie naszej gospodarki narodowej z dawnego zacofania na poziom przodującej, nowoczesnej techniki*“, celem której jest wyłącznie dobro człowieka. Szybsze wykonanie naszych planów, mówili koledzy i towarzysze, oto nasz wkład w umacnianie frontu narodowego w walce o pokój i Plan 6-letni.

Wybrany w dniu 13 września br. Zakładowy Komitet Frontu Narodowego pod przewodnictwem kol. mgr inż. Twardowskiego realizował dalszy plan akcji przedwyborczej. Z inicjatywy Komitetu zorganizowane zostały pogadanki dyskusyjne w grupach związkowych. Wybrani prelegenci spośród bezpartyjnych i partyjnych omawiali ordynację wyborczą, rolę i znaczenie Frontu Narodowego w nadchodzących wyborach oraz kandydatury na posłów z Okręgu Wyborczego Nr 1. Duży wkład pracy spośród prelegentów, co zasługuje na wyróżnienie, wykazali m. innymi kol. mgr inż. Skłodowski i mgr Garlicki. Dalszy plan pracy Komitetu przewidywał zebrania dyskusyjne w grupach związkowych oraz jedno zebranie ogólne.

Wkład pracy naszej w akcję przedwyborczą nie ograniczał się do pracy na terenie Instytutu. Nasi koledzy i towarzysze brali czynny udział w pracach Obwodowej Komisji Wyborczej, jak również w Komitetach Obwodowych Frontu Narodowego wg miejsca zamieszkania.

Dalszą drogę w naszej pracy zawodowej, społecznej i politycznej wskazuje nam XIX Zjazd Partii Lenina — Stalina, Zjazd będący „*wielkim triumfem nadziei mas pracujących całego świata*“, obrady którego są nieprzerwanym tematem naszych dyskusji. XIX Zjazd, będący dla nas „*potężnym bodźcem i natchnieniem ideowym*“, daje nam nowe siły w naszej codziennej walce o szybsze i sprawniejsze wykonanie zadań, jakie stoją przed pracownikami CIOP.

L. S.

Z prac Komisji Materiałów Niebezpiecznych i Szkodliwych

Komisja Materiałów Niebezpiecznych i Szkodliwych została powołana zarządzeniem Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 361 z dnia 15.IX.51 r. w sprawie zabezpieczenia zdrowia, życia ludzkiego oraz mienia przed szkodliwymi następstwami niewłaściwego obchodzenia się z materiałami niebezpiecznymi.

Zadaniem Komisji jest opracowanie zasad racjonalnego obchodzenia się z poszczególnymi materiałami niebezpiecznymi, określenie najważniejszych rodzajów opakowań tych materiałów, oraz ustalenie zasad przeładunku i magazynowania w tym zakresie.

W skład Komisji wchodzi przedstawiciele 16 resortów, oraz Centralna Rada Związków Zawodowych.

Na przewodniczącego Komisji powołany został zastępca dyrektora Centralnego Instytutu Ochrony Pracy, sekretarzem Komisji jest przedstawiciel Ministerstwa Przemysłu Chemicznego. Sekretariat Techniczny i Administracyjny prowadzi Centralny Instytut Ochrony Pracy.

Komisja w swoich pracach przyjęła układ tabelaryczny w stosunku do wszystkich substancji, z tym że całość opracowania i poszczególne grupy substancji będą poprzedzone wstępami dotyczącymi ogólnych zasad składowania oraz opisem cech specyficznych każdego z czterech rodzajów transportu: kolejowego, drogowego, morskiego i powietrznego.

Na posiedzeniu podkomisji opracowano i przedyskutowano 500 substancji ujętych w 8 grup według następującego podziału:

- (1) materiały zdolne do tworzenia mieszanin wybuchowych,
- (2) gazy sprężone, skroplone i rozpuszczone pod ciśnieniem,
- (3) materiały samozapalne,
- (4) materiały, które w zetknięciu z wodą zapalają się lub wydzielają gazy,
- (5) zapalne materiały stałe i palne płyny,
- (6) substancje żrące i dymotwórcze,
- (7) substancje trujące,
- (8) odrażające surowce pochodzenia zwierzęcego.

Podział ten został ustalony w konwencji dotyczącej „Umowy o przewozie towarów kolejami w bezpośredniej komunikacji międzynarodowej „MGS (Sagłazszenie o pieriewoskie gruzow po żeleznyh dorogam w priamom miezdunarodnom soobszczenje), między Związkiem Radzieckim, Niemiecką Republiką Demokratyczną i krajami demokracji ludowej.

Opracowana przez Komisję specyfikacja każdej substancji zawiera następujące rubryki:

- (1) nazwa handlowa, chemiczna, ewentualnie symbol chemiczny, popularna, rosyjska, angielska, niemiecka,
- (2) własności: fizyczne, chemiczne i toksyczne oraz cechy specjalne niebezpieczne, wyrażone w sposób łatwy dla niefachowców zrozumiały,
- (3) własności opakowania i wymagania szczególnie dla każdego z 4 rodzajów transportu oddzielnie, tj. drogowego, morskiego z rzeczny oraz powietrznego przez wymienienie dopuszczalnych ciężarów: jednostkowego opakowania jak i całkowitego ładunku.
- (4) znakowanie na opakowaniu i środkach transportowych,
- (5) składowanie, czyszczenie opakowania i środków transportowych,
- (6) dokumentacja spedycyjna,
- (7) specjalne wymagania i ograniczenia w transporcie i magazynowaniu,
- (8) postępowanie w razie uszkodzenia środka transportowego lub opakowania,
- (9) środki gaszenia lub niszczenia,
- (10) środki ochrony osobistej i wskazania przy ładunku i przepakowywaniu,
- (11) pierwsza pomoc w razie zatrucia, obrażenia itp.

Wypełnienie specyfikacji, podanej w formie tabeli, wg wyżej podanego układu wymaga stałej współpracy przynajmniej 4 autorów (w praktyce czasem nawet do 7); tj.

(a) technologa, technika-chemika lub towaroznawcy.

(b) znawców 4 rodzajów transportu i opakowania towarów, sposobu ich układania itp. (np. sztawerka morska).

(c) znawców zagadnienia pożarnictwa i ochron osobistych potrzebnych przy składowaniu i manipulacji materiałami niebezpiecznymi,

(e) lekarza do spraw pierwszej pomocy.

Każdy z tematów obejmujący około 70 substancji opracowuje jeden autor oraz szereg fachowców z przemysłu, przy czym autor spełnia rolę redaktora w stosunku do prac specjalistów. Autorami głównymi są przeważnie pracownicy naukowcy Centralnego Instytutu Ochrony Pracy.

Oddzielne opracowania stanowią instrukcje dotyczące składowania towarów w magazynach przejściowych i składach. Są one opracowywane w formie tekstu; udział w tych pracach biorą rzeczoznawcy z poszczególnych resortów.

Prace Komisji bardzo utrudnia brak obowiązującej międzynarodowej konwencji w zakresie transportu, z czego wynika np. brak obowiązującego powszechnie sposobu znakowania zarówno niebezpiecznych przesyłek jak i przewożących je środków transportowych.

W niektórych tak ważnych dziedzinach jak składowanie płynów palnych ustawodawstwo nasze jest przestarzałe (pochodzi jeszcze z roku 1928) i niekompletne. Przepisy te ograniczają się bowiem tylko do olejów mineralnych; brak również szczegółowych instrukcji dotyczących nowych rodzajów transportu jak np. transportu drobnego i lotniczego. Ważne zagadnienie stanowi również transport drobnicy, mieszanych przesyłek różnych materiałów niebezpiecznych, przewożonych tym samym środkiem transportowym w rozmaitych ilościach. W razie nieszczelności lub uszkodzenia opakowania wskutek wadliwego wykonania lub użycia niewłaściwego materiału do opakowania, nadmiernego napełniania naczyń płynami, ogrzania, błędnego rozmieszczenia i ułożenia przesyłek itp., zawarte substancje z jednej paczki mogą uszkodzić lub zanieczyścić drugą; mogą one również wywołać pożar i wybuchy wskutek chemicznej reakcji lub wywiązywania się szkodliwych par i gazów. Oczywiście zagrożenie takie jest różne w rozmaitych środkach transportu, tj. w wagonach kolejowych, samochodach, na statkach lub samolotach.

Teoretycznie biorąc między blisko 500 substancjami opracowanymi przez komisję, może zaistnieć olbrzymia ilość kombinacji niebezpiecznych, szkodliwych, a nawet groźnych.

Z tych właśnie powodów zdecydowano się podzielić każdą grupę materiałów niebezpiecznych na kilka lub kilkanaście podgrup. Dobrane są one w ten sposób, że substancje objęte jedną podgrupą mogą być przewożone wspólnie bez ograniczeń, o ile równocześnie zostały dochowane warunki indywidualnego opakowania poszczególnych substancji. Podział ten ogranicza lub wyłącza całkowicie przewóz substancji objętych jedną podgrupą z substancjami należącymi do odmiennej podgrupy, jeżeli przewóz wspólny może spowodować niebezpieczeństwo.

Praca Komisji zostanie wydana w r. 1953 w formie książki przez Państwowe Wydawnictwa Techniczne.